DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

ROK III **Warszawa, dnia 28 kwietnia 1948 r.** **Nr 8**

Treść:

31

PISMO OKÓLNE

z dnia 19 stycznia 1948 r.

(Nr Wet. 2-II-4/1)

w sprawie szczepienia przeciwwąglikowego

W celu zwalczania zarazy wąglika, Ministerstwo zarządza przeprowadzenie ochronnych szczepień przeciwwąglikowych na koszt Skarbu Państwa metodą wśródskórną.

Szczepienia te zgłaszać ściśle według zarządzenia z dnią 3 marca 1947 roku L. Wet. 2-II-4/1.

Z przeprowadzonych szczepień należy przedłożyć Ministerstwu sprawozdanie do dnia 1 czerwca b. r.

Dyrektor Departamentu:

Dr St. Krauss

32

PISMO OKÓLNE

z dnia 20 stycznia 1948 r.

(Nr Wet. 2-I-3/134-47 r.)

w sprawie trzebienia ogierów nieuznanych na koszt Państwa.

W załatwieniu pisma z dnia 16./XII.47. L.Wet. IV-6/10/47. Ministerstwo wyjaśnia, że koszty trzebienia ogierów nieuznanych w przypadku ubóstwa właściciela (§ 14. rozp. Ministra Rol-

nictwa i Ref. Rol. z dnia 18./VI.47 r. Dz. U. R. P. Nr 52.) będą pokrywane w roku bieżącym z budżetu Ministerstwa Rolnictwa i Ref. Rol. część 15. Dz. III. § 25.

Do koszów przymusowej kastracji mogą być zaliczone diety i rzeczywisty zwrot poniesionych wydatków związanych z wyjazdami służbowymi.

W związku z powyższym, Urząd Wojewódzki po rozpatrzeniu poszczególnych tego rodzaju spraw, przesyłać będzie do Ministerstwa raz na kwartał uzasadnione wnioski o zwrot kosztów trzebienia ogierów i równocześnie podawać będzie sposób przekazywania tych należności (za pośrednictwem Urzędów Skarbowych lub instytucji bankowych).

Dyrektor Departamentu:

Dr St. Krauss

33

PISMO OKÓLNE

z dnia 17 marca 1948 r.

(Nr Wet. 2-III-2/17-47 r.)

w sprawie szczepienia ochronnego trzody chlewnej anakulturą.

W ślad za zarządzeniem z dnia 3.III.1947 r. Nr Wet. 2-I-10/5 i z dnia 31.XII.1947 r. Nr Wet. 2-III-2/17 Ministerstwo wyraża zgodę na przeprowadzanie szczepień ochronnych trzody chlewnej przeciw różycy również i anakulturą według Muromwcewa.

Szczepienia anakulturą mogą być przeprowadzane wyłącznie w miejscowościach, w których szczepienia takie dały w roku ubiegłym wyniki pozytywne i ludność nabrała do tych szczepień zaufania.

Anakulturę nabywać można bezpośrednio i tylko w Państwowych Zakładach Biologiczno - Farmaceutycznych w Drwalewie poczta Chynów.

Dyrektor Departamentu:

Dr St. Krauss

34

PISMO OKÓLNE

z dnia 30 marca 1948 r.

(Nr Wet. 2-III-13/18)

w sprawie opieki weterynaryjnej nad tuczarniami chlewniami matecznymi.

Po rozpatrzeniu instrukcji weterynaryjnej dla tuczarń i chłewni matecznych, produkujących prosięta na tucz, nadesłanej przy piśmie z dnia 15.III. b. r. Nr D. II-2/42a/3118/48 Ministerstwo prosi o uzupełnienie punktu pierwszego w tym kierunku, aby pierwsza podstawowa dezynfekcja była dokonana sodą kaustyczną; a następnie świeżo gaszonym wapnem.

O przydział potrzebnej ilości surowicy przeciwróżycowej należy zwracać się do właściwych Urzędów Wojewódzkich, którym Ministerstwo równocześnie poleca uwzględniać w tym kierunku potrzeby P. N. Z.

W wypadkach wybuchu pomoru świń należy tę chorobę zgłaszać do pow. lek. wet.—wyłącznie uprawnionych do zwalczania pomoru.

Dyrektor Departamentu:

Dr St. Krauss

35

PISMO OKÓLNE

z dnia 30 marca 1948 r.

(Nr Wet. 2-I-1/4)

w sprawie zwalczania nosacizny.

Celem zwalczania nosacizny u zwierząt jednokopytowych zarządzam masową malleinizację na terenie województw: białostockiego, olsztyńskiego, pomorskiego, poznańskiego, szczecińskiego i ustalam następujące wytyczne.

1. Malleinizację należy rozpocząć w dniu 10 maja b. r.

2. Przy przeprowadzaniu malleinizacji obowiązuje instrukcja z dnia 30.VI.1947 r. w sprawie badania zwierząt jednokopytowych w kierunku nosacizny z uwzględnieniem zmian w pkt c schematu badania — podanych w załączniku.

3. Malleinizacji podlegają konie urodzone w 1947 r. i starsze.

4. Akcję malleinizacji organizuje, kieruje oraz likwiduje wykryte ogniska nosacizny na terenie powiatu — pow. lek. wet., który ponosi odpowiedzialność za prawidłowe przeprowadzenie malleinizacji na terenie powiatu, a wykonuje personel lekarsko-weterynaryjny z terenu właściwego powiatu, przeszkolony przez Urząd Wojewódzki. Jednemu lekarzowi wet. należy przydzielać do zmalleinizowania nie więcej jak 150 koni dziennie. W braku miejscowych lekarzy wet. należy przedłożyć wniosek na uzupełnienie.

5. Potrzebną malleinę Urząd Wojewódzki zamówi i otrzyma bezpośrednio z P. I. W. w Puławach. Odpis zamówienia należy przesłać do wiadomości Ministerstwu. Potrzebne ilości strzykawek i igieł do malleinizacji Urzędy Wojewódzkie otrzymały. Do rejestracji koni przy malleinizacji należy używać wyłącznie druków dostarczonych przez Ministerstwo.

6. W wypadku stwierdzenia nosacizny, konie podejrzane o zarażenie się podlegają dalszemu postępowaniu rozpoznawczemu z zachowaniem przepisów zał. Nr 4 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dn. 9.I.1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

7. Po przeprowadzeniu masowej malleinizacji pow. lek. wet. wyznacza w powiecie punkt i dzień spędu raz w miesiącu celem malleinizacji nowowprowadzonych a nie zmalleinizowanych na teren powiatu i terminy te utrzyma aż do zakończenia malleinizacji na terenie całego kraju.

8. Celem pokrycia wydatków rzeczowych związanych z malleinizacją zezwalam na pobieranie 10 zł. od właściciela konia poddanego malleinizacji.

9. Z ogólną malleinizacją koni mogą być połączone okresowe badania klaczy w kierunku zarazy stadniczej przewidzianej instrukcją o zwalczaniu tej zarazy oraz świerzbu koni.

10. Ogólny nadzór i odpowiedzialność nad masową malleinizacją wykonuje i ponosi Naczelnik Wydziału Weterynarii.

Po zakończeniu masowej malleinizacji Urząd Wojewódzki przedłoży Ministerstwu szczegółowe sprawozdanie.

Minister:

wz. Dr S. Kowalewski

Załącznik:

Schemat badania koni w kierunku nosacizny.

Wynik badania klinicznego	malleinizacja wśródskórnopowiekowa	sensybilizacja	malleinizacja podskórna	krew	Postępowanie ze zwierzęciem	
C. Zwierzęta bez objawów klinicznych	1 + ±	1a + ±	nie	nie	zabić	
		1b-	1b1 + ±	nie	zabić	
			1b2 −	tak	zależne od wyników badania krwi	
	2 −	nie	nie	nie		wolny

36

PISMO OKÓLNE

z dnia 2 kwietnia 1948 r.

(Nr Wet. 2-III-9/8)

w sprawie regulowania należności za surowicę przeciwróżycową.

Ministerstwo, przyjmując pod uwagę duże trudności finansowe Spółdzielni Przemysłowo-Handlowej Lekarzy Wet. Centrali w Warszawie, która wykupiła tę surowicę własnym kosztem z Zakładów Produkujących, poleca natychmiast rozprowadzić tę surowicę w teren w/g zapotrzebowań poszczególnych Starostw, z wezwaniem do lekarzy weterynaryjnych o uregulowanie należności w terminie do dnia 1 maja b. r.

Równocześnie Ministerstwo upoważnia Urzędy Wojewódzkie do posiadania rezerwy surowicy w ilości po 2 litry na każdy powiat. Należność za tę surowicę należy uregulować z kredytów Dz. II. § 16. a wpływy po jej rozprowadzeniu w teren wpłacać na wznowienie kredytów w Dz. II. § 16 budżetu Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

Dyrektor Departamentu:
Dr St. Krauss

37

PISMO OKÓLNE

z dnia 9 kwietnia 1948 r.

(Nr Wet. 2-III-9/25)

w sprawie zaopatrzenia lecznic weterynaryjnych w surowicę przeciwróżycową.

W związku z zapotrzebowaniami przez państwowe zakłady lecznicze dla zwierząt na surowicę przeciwróżycową Ministerstwo zarządza, co następuje:

1. Urzędy Wojewódzkie i Zarząd Miejski m. Łodzi z posiadanej rezerwy surowicy przeciwróżycowej przydzieli dla czynnych państwowych zakładów leczniczych dla zwierząt po 2 litry tej surowicy z tym, aby następne przydziały były dokonywane po otrzymaniu wyliczenia się z zużycia 1 litra surowicy.
2. W przypadku braku w Urzędzie Wojewódzkim lub Zarządzie Miejskim m. Łodzi rezerwy tej surowicy, Urząd Wojewódzki i Zarząd m. Łodzi winien wystąpić do Ministerstwa z wnioskiem o przydział surowicy.
3. Przekazana surowica przeciwróżycowa stanowić będzie lek z przeznaczeniem wyłącznie dla użytku w zakładach leczniczych dla zwierząt i tym samym winna być zapisana w księdze materiałowej.
4. Koszty surowicy należy pokrywać z bieżących wpływów właściwych zakładów leczniczych dla zwierząt.

Dyrektor Departamentu.
Dr St. Krauss

38

PISMO OKÓLNE

z dnia 10 kwietnia 1948 r.

(Nr Wet. 2-I-3/48)

w sprawie zwalczania zarazy stadniczej.

Na podstawie sprawozdań z inspekcji w terenie i sprawozdań za I-szy kwartał 1948 r. Ministerstwo zauważa, co następuje:

1. klacze podejrzane o zarazę i podejrzane o zarażenie się zarazą stadniczą nie podlegają ścisłej ewidencji i okresowym co 8 tygodni badaniom w kierunku zarazy stadniczej. Zachodzą wypadki, że klacze takie nie były badane od wiosny ubiegłego roku.
2. Pozostawianie klaczy chorych u właścicieli.
3. Cechy Z. S. nie są odnawiane przez ponowne wypalanie tych znaków.
4. Trzebienie ogierów chorych, ogierów podejrzanych o zarażenie się w wypadku stwierdzenia zarazy stadniczej u klaczy krytych tymi ogierami — jest odwlekane.
5. Zarządzenie trzebienia ogierów nieuznanych, prócz wypadków uzasadnionych, nie jest całkowicie wykonane.
6. Zachodzą wypadki wyprowadzania klaczy ocechowanych Z.S. do innej miejscowości, a nawet sprzedaży klaczy w niewiadomym kierunku bez zezwolenia władzy I-ej instancji.

Odnośnie punktów 1 — 5 Ministerstwo poleca niezwłocznie wydać rygorystyczne zarządzenie oparte na przepisach uprzednio wydanych zarządzeń, by pow. lek. wet. ściśle stosowali się do tych zarządzeń oraz aby inspektorowie wet. dokonywali doraźnej inspekcji w tym kierunku. Sprawozdania z inspekcji należy każdorazowo przedstawiać Ministerstwu.

Co do pkt 6 Ministerstwo poleca spowodować ogłoszenie na terenie powiatu w sposób tam przyjęty, że wykraczający przeciw tym zarządzeniom będą pociągani do surowej odpowiedzialności administracyjno-karnej, włącznie ze skierowaniem sprawy do komisji specjalnej.

Dyrektor Departamentu:
Dr St. Krauss

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych, Warszawa. Nowogrodzka 50
Wydział Prasy i Informacji. Pokój 107. Tel. 887-84. Cena zł 15.

Konto P. K. O. I — 1888. Dziennik Urzędowy Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych w Warszawie.

PWZG Warszawa, Tamka 3. 3000. Zam. 480. II.48. B- 50293.